

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: Edgar Cyce, Channeling

Copyright © 2025 Editura Prestige
pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CAYCE, EDGAR

Mesaje de dincolo de timp și spațiu/Edgar Cayce; ed.
îngrijită de Nicolae Constantinescu. - Pantelimon: Prestige, 2025
ISBN 978-630-332-203-2

I. Constantinescu, Nicolae (ed.)

159.9

TOATE DREPTURILE, REZERVATE!

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau reprodusă
în vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii, cu excepția citatelor
scurte, încorporate în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33
www.edituraprestige.ro
www.facebook.com/edituraprestigeoficial

EDGAR CAYCE

MESAJE DE DINCOLO DE TIMP ȘI SPAȚIU

Ediție îngrijită de Nicolae Constantinescu

PRESTIGE
București - 2025

Deveniți faruri în noapte. Aceste faruri aprinse sunt pentru noi rugăciuni cristalizate. De la lumină la lumină, ne putem înțelege fără să vorbim. De aceea, v-am spus că meditația este o rugăciune neverbalizată și, în consecință, fără limite.

EDGAR-GERTRUDE, IANUARIE 1992

CUPRINS

VIAȚA ȘI OPERA MEA	7
I. Teama terestră	31
II. Lumina interioară.....	35
III. Misterul cancerului.....	39
IV. Meditația și fluxul energetic.....	45
V. Inima bolnavă	49
VI. Medicina celestă	57
VII. Reincarnarea.....	71
VIII. Maladiile tinerilor	75
IX. Jocuri spirituale.....	85
X. Libertatea	91
XI. Comunicarea cu Lumea de Dincolo	97
XII. Foametea în lume	101
XIII. Cataclismele sau mutațiile	109
XIV. Arborii vindecători.....	119
XV. Balenele și delfinii.....	127
XVI. Muzica vindecătoare	131
XVII. Timpul și bumerangul de lumină	135
XVIII. A vrea sau a cere	139
XIX. Libertatea lumii finanțelor	143
XX. Sclavia financiară	149

XXI. SIDA	157
XXII. Învățătorul Iisus și Biblia	163
XXIII. Mesajul lui Gertrude, soția de pe Pământ a lui Edgar Cayce	167

I. TEAMA TERESTRĂ

Mai bine împlânzești teama.

ÎNTREBARE

După ceasul planetei, au trecut 45 de ani de la plecarea ta de pe Pământ și, în tot acest timp, Edgar, s-a scris mult despre tine. S-au făcut multe interpretări ale lecturilor tale. Unii se aventurează să-ți verifice previziunile. Eu îți solicit o comunicare directă ca să-ți transmit mesajele. Îți cer cu multă smerenie această permisiune. Eu și prietenii tăi o așteptăm cu mare dorință în suflet.

RĂSPUNS

Da. Voi fi aici în fiecare pagină scrisă. Am de spus și de repetat multe lucruri. Epoca ta permite o comunicare ușoară și nu vei fi obligat să folosești transa. Ai permisiunea mea. Sunt încă aici pentru prietenii mei și vă salut pe toți.

În învelișul meu pământesc, citeam prin limitele acestui înveliș și trebuie să amintesc că timpul și spațiul sunt cele mai mari limitări ale învelișului pământesc care este corpul. De aici, pot să citesc acum ceasul cosmic foarte diferit de ceasul terestru. Dar, pentru că îmi ceri, voi încerca să descriu timpul cosmic.

Astfel, am văzut prin *lecturile* mele mari tulburări terestre și mi se reproșează că n-am văzut bine, deoarece aceste schimbări importante nu s-au întâmplat toate. În învelișul meu terestru, trebuia să aduc, la nivelul meu de

înțelegere, ceea ce îmi era permis să întrevăd din Lumea de Dincolo. Mentalul meu terestru funcționa numai prin comparație cu timpul și spațiul și nu putea suporta să citească aceste lucruri fără dată. Aceste interferențe ale mentalului mă împiedicau să ofer sută la sută toată lumina care venea prin lecturile mele. Mentalul îmi impunea date.

Înțeleg acum că multe tulburări sunt într-adevăr înscrise în ceasul cosmic, dar nu pot încă să le dezvălui datele terestre, deoarece, fiind de cealaltă parte a cortinei, am mentalul liber și nu simt necesitatea de a fixa scări terestre. Pe Pământ, nu puteam să transcriu timpul cosmic, deoarece mi se părea inexprimabil. Acum, când îl văd în profunzimea lui de lumină, nu găsesc cuvintele potrivite ca să mă exprim în termeni terestri. Trebuie să-ți imaginezi că nu mai am nevoie de timp și de spațiu și nu-mi mai e teamă. Teama de pe Pământ vine din aceste limitări ale timpului și spațiului.

ÎNTREBARE

Ai folosit cuvântul teamă. Iată următoarea mea întrebare: Noi, oamenii din America de Nord, suntem îndreptățiți să ne fie foarte teamă, când ne gândim la producerea unor posibile cataclisme, cum ar fi cutremure, tsunamiuri etc.?

RĂSPUNS

Deoarece înțelegerea mea globală nu mai este supusă limitărilor de timp și de spațiu, văd trecutul, prezentul și viitorul într-o singură imagine contopită. Oamenilor le e greu să înțeleagă această imagine fuzionată. Voi încerca să fiu mai clar. Încearcă să-ți imaginezi că pe același ecran,

într-o imagine de fuziune, poți vedea izvorul din munți, râul din câmpie și vărsarea râului în mare. Astfel, eu văd întotdeauna cauza și efectul în același timp. Orologiul nu-mi descrie timpul necesar trecerii de la cauză la efect, pentru că nu am nevoie de asta ca să-mi înșel temerile. Nu poate să-mi mai fie teamă în această înțelegere globală. Pe Pământ, teama se naște din neînțelegere, din viziunea incompletă de la cauză la efect.

ÎNTREBARE

Dacă înțeleg bine, aceste tulburări despre care se vorbește se vor petrece într-o bună zi. Ai avea cumva sfaturi pe care le-am putea urma, ca să îndepărtăm aceste temeri sau să ne alinăm rănilor cauzate de aceste temeri?

RĂSPUNS

Da, va fi posibil să nu vă mai fie teamă dacă vă hotărâți să înțelegeți că aceste cataclisme nu sunt pedepse. A trebuit să-mi schimb convingerile de partea cealaltă a cortinei, deoarece am menționat undeva în comunicările mele că aceste tulburări puteau să fie pedepse. Pentru înțelegerea terestră, mi se pare mai precisă înlocuirea cuvântului „pedeapsă” cu sintagma „reglare fundamentală”. Ca să înțelegi mai bine acești termeni, trebuie să te gândești că planeta Pământ este o ființă vie, care respiră în felul ei, care se reînnoiește constant și se curăță, în același timp, ca să se reînnoiască mai bine. În fond, vor exista mari operații de curățare care, în limbaj terestru, se numesc seisme, tsunamiuri sau erupții vulcanice. Aceste bulversări cosmice sunt necesare pentru supraviețuirea planetei. Ele fac parte

din riscurile vieții pe această planetă și evenimente de acest fel se vor petrece pentru tulburările acestei vieți. Recunoașterea faptului că nu este vorba despre o pedeapsă, ci de o fază în evoluția cosmică, ar trebui să fie de ajuns ca să domolească îngrijorările profunde ale oamenilor. Dar văd că teama e viscerală, adică bine înrădăcinată în propria ființă. De aceea, spun că meditația, indiferent de tehnică, îi este absolut necesară omului pentru a-i alunga temerile profunde. Tehnica, oricare ar fi ea, trebuie să fie cea care acceptă intrarea în lumină: acea acceptare completă a luminii până în străfundul ființei. Practicarea zilnică a meditației va menține aproape în permanență această prezență a luminii în interiorul vostru.

Când există lumină, nu mai e teamă. Coșmarurile apar mult mai des noaptea decât ziua. Trăiesc într-o lume de lumină și nu mai am coșmaruri.

II. LUMINA INTERIOARĂ

lubește lumina.

ÎNTREBARE

Ne apari atât de fericit în acea lume de lumină, încât mi se pare că vrei să ne vorbești mai mult despre lumină. Adevărat?

RĂSPUNS

Da, da și da. Aș vrea să fiți toți îndrăgostiți de lumină. Dacă aș fi limitat să transmit doar un singur mesaj, aș spune pur și simplu să fiți toți îndrăgostiți de lumină, de lumina spirituală, de lumina Soarelui, de lumina artificială sau de falsul soare al nopții. Lumina spirituală nu comportă totuși niciun risc, în cazul unei expuneri îndelungate, și este mult mai plăcută. Această lumină se dezvoltă prin meditație repetată și, vă spun iar, practicarea ei nu prezintă niciun risc. Când această lumină s-a instalat, nu veți mai dori vreodată să vă mai lipsiți de beneficiile ei. Principalele manifestări ale acestor binefaceri sunt întâi îndepărtarea temerilor, apoi apariția unei mari liniști interioare îmbibate de energie, ca începutul unei dimineți însorite. Dezvoltarea acestei lumini interioare prin intermediul meditației este absolut necesară evoluției voastre. Oamenilor le este practic imposibil să găsească alt mijloc de a face să se nască, să progreseze și să întrețină această lumină interioară. Dar rugăciunea? mă veți întreba. Meditația este o

UBBIS | We know books
rugăciune fără cuvinte și, chiar prin aceasta, mai puțin restrictivă în privința cererilor. Este rugăciunea necondiționată.

Epoca voastră este una a verbiajului. Radioul, televiziunea și telefonul pot cu ușurință să vă satureze de cuvinte 24 de ore din 24. Este din ce în ce mai greu să vă sustrageți, chiar și pentru puțin timp. Ce fericiți ar trebui să fiți că vă spun că rugăciunile voastre n-ar trebui să fie verbale, ci înlocuite cu meditație, iar asta, fără mantre!

ÎNTREBARE

Cum ar trebui să procedăm?

RĂSPUNS

Așezați-vă și închideți ochii. Faceți în așa fel, încât imaginația să vă aducă imediat o lumină albă, difuză. Lăsați-o să vă ocupe tot interiorul corpului fizic, inclusiv creierul. Totul este plin de lumină, nu mai e loc pentru nimic altceva. Jucați-vă cu această lumină, așa cum un copil s-ar juca cu un nor. Faceți-vă din asta un joc imaginativ interior, până când o senzație plăcută de calm și de blândețe se instalează la nivelul plexului solar și al inimii. Totul se poate face și stând în picioare sau în timpul unui mers solitar. Mersul activează imaginația și menține mai ușor imaginile interioare ale acestei lumini albe. Meditație plăcută tuturor!

Învelișul vostru terestru are nevoie și de lumina Soarelui. Acest astru minunat luminează, încălzește și declanșează o întregă serie de reacții chimice în natură, dar și în corpul vostru. Băile de lumină sunt mai importante

decât băile de Soare; ca atare, nu prezintă niciun risc. Este într-adevăr păcat că oamenii care sunt obligați să lucreze noaptea nu își rezervă o oră de baie de lumină la Soare pentru echilibrul lor fizic. Numai o oră și este deja suficient pentru menținerea unui echilibru bun. Dacă nu pot să găsească timp pentru această expunere zilnică la lumina zilei, din cauza unor constrângeri fizice - muncă, boală, în-carcerare etc. -, să compenseze cel puțin printr-o meditație în lumină spirituală.

III. MISTERUL CANCERULUI

O dereglare până la nivelul atomilor.

ÎNTREBARE

Prietenii tăi ar vrea să cunoască o nouă lectură pe care ai putea să o faci în legătură cu cancerul. Există mijloace simple pentru evitarea acestei boli? Există în natură remedii simple care ar putea să aducă vindecarea?

RĂSPUNS

Nu pui deloc întrebări ușoare! Această boală este complexă și nu are o singură cauză la același individ.

Într-adevăr, este o boală complexă, deoarece este fizică, mentală și eterică. E o boală care domnește atât asupra corpului fizic, cât și asupra corpului eteric. Ea constă într-un dezechilibru profund la nivelul atomilor care formează corpul, ca și cum programele de aliniere a acestora nu mai funcționează. Chiar și cancerul de la suprafață se naște în profunzime, iar natura dezechilibrului se găsește în această tulburare a alinierii atomilor.

Din partea aceasta a cortinei, pot să văd atomii, deoarece nu mai există obstacolul densității în calea vederii mele cosmice. Când privesc jocul atomilor în corpurile voastre fizice, văd desene minunate, cam așa cum sunt cele ale fulgilor de zăpadă observați la microscop. Atomii în mișcare permanentă descompun și recompun desene care revin constant la aceleași forme originare. Asta s-ar

putea compara cu un dans veșnic al atomilor, având aceeași coregrafie. În schimb, dacă privesc cosmic corpul fizic al unui bolnav de cancer, desenul de bază se descompune, dar nu redevine asemănător cu cel original și nu mai pot observa vreo simetrie. Dansul atomilor nu a dispărut, dar este dezorganizat, fără coregrafie. Așa că se observă bine cât de profundă este boala.

ÎNTREBARE

De ce spui că această boală există și în corpul eteric?

RĂSPUNS

Dacă privești cosmic corpul eteric, vezi și acolo alt gen de atomi și nu se mai disting cosmic limitele corpului fizic. Nu mai există graniță marcată între cele două corpuri, fuzionează, se contopesc unul în altul. Corpul eteric conține un mare număr de particule de lumină care formează și ele un dans viu, împreună cu cele ale corpului fizic. Energia care guvernează aceste dansuri curge domol între aceste corpuri, ca un râu fără sfârșit.

Când corpul fizic este bolnav de cancer, aceeași dezordine sau absență de simetrie ori coregrafie existentă în corpul fizic se regăsește obligatoriu și în cel eteric, deoarece între cele două nu mai există nicio graniță.

În plus, în corpul eteric al bolnavilor de cancer, energia nu mai este constantă. Există goluri de energie, asemenea găurilor negre din cosmos, și se pare că energia plonjează în aceste găuri fără speranță de întoarcere.

Din nefericire, în corpul celor bolnavi de cancer nu se mai găsește imaginea continuității unui râu domol de energie care curge sub un cer fără găuri negre, imaginea

pe care o regăsim în corpul oamenilor care nu suferă de această boală.

Bănuiesc care va fi următoarea întrebare. Ce provoacă aceste găuri negre? Ce dereglează această coregrafie a mișcării atomilor? Răspunsul meu este complex. La începutul bolii, apare o încetinire a ritmului de dans al atomilor. Compoziția desenelor după același tipar continuă, dar ritmul s-a încetinit considerabil, dansul aproape s-a oprit. Această formă de oboseală există atât în corpul fizic, cât și în corpul eteric. Folosind limbajul vostru terestru, aș putea numi această etapă „oboseala de a trăi”.

Pentru înțelegerea voastră, vă voi prezenta cu plăcere viziunea mea cosmică despre corpul bine energizat, comparându-l cu această imagine: energia care curge în corp îmi apare ca un râu argintiu. Această „apă” își are originea lângă sacrum și își continuă ascensiunea până la nivelul creierului, unde câștigă în forță, trecând ca printr-un releu, apoi coboară până în vârful degetelor de la picioare.

Împotriva acestui curent însă, un fel de vânt produce încrețituri și deseori valuri. Acest contracurent se numește stres, în limbajul vostru terestru. Stresul face să se onduleze acest râu de energie lichidă; această ondulare îi este necesară acestei mișcări ritmice, iar dacă n-ar exista stres, n-ar exista nici mișcarea necesară vieții acestui râu.

Natura voastră cunoaște bine acest principiu. Aligatorii, șerpii, broaștele agită puțin apa din marile mlaștini, împiedicând astfel stagnarea completă, care s-ar transforma astfel în moarte definitivă.

Astfel, în corpul eteric, un vânt ușor de stres însuflețește râul și îl face strălucitor. Dar în corpul unui om bolnav de cancer nu mai văd decât o mișcare sacadată, fără o